

סגן יוסף (יוסי) פציניק

2131243

בן מרים ואהרון

נולד ב - כ"ח בניסן תשי"ג (13.4.1953)

התגייס לצה"ל ב - מאי 1971

שרת בגדוד הבוקעים הראשון (51)

נפל ב - כ"ו תשרי תשל"ד (22.10.1973)

בקרב על החרמון.

פצ'ניק, יוסף

יוסף (יוסי), בן מרים ואהרון, גולד ביום כ"ח בניסן תשי"ג (13.4.1953) בפולין ועלה ארצה עם משפחתו בשנת 1957. הוא למד בבית-הספר היסודי בשדמות-דבורה, ומכיתה ה' המשיך את לימודיו בבית-הספר החקלאי "כדורי". לאחר עלייתה ארצה התיישבה המשפחה במושב שדמות-דבורה, ושם גדל יוסי. לדברי חברתו ללימודים, לא היה תלמיד שקדן, אך הודות להגיגונו הבריאה הצליח במקצועות שלמד מרצון. עוד בימי בית-הספר היסודי היה יוסי פעיל בחברה ותמיד עמד במרכז העניינים. בבית-הספר נחשב בין המצטיינים בספורט בכלל, ובג'ודו בפרט. הוא התאמן בג'ודו בעקשנות וללא ליאות. כן הרבה לשחק בכדורגל, שהיה אהוד עליו במיוחד. יוסי היה נמוך קומה ומוצק, בעל פנים מנומשות וחיוך שובב. אף-על-פי שנראה קטן וילדותי, היה למעשה חזק ושרירי ובעל כושר-גופני מצוין. זריו היה ומהיר-תגובה וניחן בשקט פנימי. יוסי היה ידיד טוב ונאמן לחבריו ולא היסס לחלוק עם חבר דבר שחסר לו, או לעזור לידיד ככל שיכול. הוא אהב הרפתקאות ואהב את החיים, ולעומת זאת שנא לישון הרבה ואהב לעבוד קשה שעות ארוכות. תמיד היה רגיש מאוד לתגובות הסובבים אותו והיה מסור ביותר לאחיותיו ולהוריו, שהיו אהובים עליו מאוד. עוד כשלמד בבית-הספר "כדורי" היה מסייע רבות להוריו בעבודות המשק החקלאי, ולפני שגויס לצבא, עבד חודשים אחדים במשק ואף בחופשותיו היה עוזר בעבודות שונות. מנעוריו אהב מאוד את המשק ושאף לחזור אליו, ולהמשיך לפתחו לאחר שיסיים את שירותו הסדיר. יוסף גויס לצה"ל בתחילת מאי 1971 והוצב לחיל הרגלים. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורס מ"כים חי"ר, הוצב בגדוד "הבוקעים הראשון" של חטיבת "גולני". מפקדיו ראו בו חייל טוב מאוד, נכון, בעל כושר גופני מעולה וכושר מנהיגות. כן ציין מפקדו, שאם כי הוא בעל מענה-לשון, הרי הוא ממושמע ומתאים לתפקידי פיקוד. לאחר שהשלים קורס קציני חיל-הרגלים, מונה יוסי מפקד מחלקה בגדוד, ובמסגרתו עסק לפני מלחמת יום הכיפורים בסיורים בקו עזה. בחוות דעתו כתב מפקדו בקורס שיוסי הוא חברותי, מוכן להשקיע מאמץ למען אחרים, בעל ביטחון עצמי וכושר מנהיגות. בתפקידו כמ"מ הוערך כקצין טוב, בעל יכולת טובה מאוד, אחראי ומסור. לדברי חבריו ופקדיו בצבא, היה יוסי מ"מ לדוגמה. הוא אימץ את מחלקתו ביעילות ולכן כל משימה קשה הוטלה עליה. הוא העביד את חייליו קשות והעמיד להם דרישות חמורות, אך כל מה שדרש מהם נהג לעשות יחד אתם וידע להסביר להם את חשיבות הדברים. היה לו כוח סבל רב ומעולם לא התלונן. גם חייליו לא התלוננו, שכן למדו ממנו, אהבוהו והעריכוהו. יוסי היה להם כאח, כידיד וכמפקד גם יחד. הוא דאג להם בכל המובנים, הכירם היטב, הביץ את בעיותיהם והשתלב בחברתם. אמיץ לב היה ולא ידע פחד, היה בטוח בעצמו, סמך על פקדיו והשרה מביטחונו עליהם. בזכותו הצטיינה יחידתו במוראל גבוה. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים, נשלח יוסי עם יחידתו לרמת-הגולן. גם במלחמה לא נתן יוסי לעצב לשלוט באנשיו. לדבריהם היה הזחל"ם שלו מקור השמחה בגדוד והחיילים בו צחקו ושרו, גם כשמצב-הרוח לא היה מתומם. ביום כ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973), בעת שהולך את אנשיו בקרב לכיבוש החרמון, נפגע יוסי ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בעפולה. השאיר אחריו הורים ושתי אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סגן. חטיבת "גולני" הוציאה לאור ספר בשם "לא המלים מדברות על המוות", לזכר חלליה במלחמת יום הכיפורים. בספר כלולים דברי חברים וחברים לנשק על יוסי ועל דמותו; בחוברת "תלמים", ביטאון תנועת המושבים מאוקטובר 1974, שהוקדשה לחללי המושבים במלחמת יום הכיפורים, פורסמה רשימה עליו.

מבצע "קינח" - כבוש מוצבי החרמון

ליל 21/22 באוקטובר עד צהרי 22 באוקטובר 1973

לא בכדי כונה ההד המושלג והנבחר הזה, לאחר מלחמת יום הכיפורים, "החרמון של גולני". בקרב משובש, ארוך וקשה ב"ימים הנוראים" של אוקטובר 1973, מול האויב הסורי, קנו לזמן לוחמי החטיבה בדם, בטאמון ובקרבת את ההר הנישא ואת המוצב שעליו. תחילה בשעות אחר הצהריים של שבת ה'6 באוקטובר, נפל המוצב בידי חיילי קומנדו סורים. ב'8 באוקטובר בוטח לוחמי החטיבה להעמיל ברכב וברגל אל ההר ולשתרר את העיניים של המדינה, אך לא הצליחו. לאחר שבועיים של נפגעות והמצצות ניסו שוב לוחמי החטיבה בליל ה'21-22 באוקטובר להחזיר לעצמם את השליטה במוצב החרמון. היה זה קרב לילה קשה וממושך בשטח סלעי קשה לתנועה מול התגוננות עזה ועיקשת של האויב הסורי. הקרב הוכרע על ידי אימון לייבם ונחרתם של הטוראים, הלווחים מן השורה, שלא יחדו ולא נשברו ולא דהמו, עד אשר השלימו את המשימה.

הקרבות על החרמון 6 עד 8 באוקטובר 1973

1. 19.00 הח"ט מתכנסת ביער מסערה לקבלת הודיעה

2. מ"ד 51 תוך כדי סיוע אוטילורי צמוד

3. 21.00 הטור הממוצע מתחיל בכוונה. כולל 2 מח' טנקים מ"ד מסד 'אירות הנולך' מ"ד במקום תאימות החטיבת, מח' הגרסה יחד עם 2 דחפורי D-9 'מח' מרגמות מתנועה ללחוז את הסורים

4. 02.00 הסורים, המשתמשים באמצעים לראיה בלילה ובכוונות טלסקופיות, פותחים באש חזקה מ"2 הנבעות. קצין הקישוד הארטילרי נהרג וסיוע הסתערות ואינו נדפס תוך אכידות כבדות. הכוח ממשיך ללחוז את הסורים

5. 05.00 הטור הממוצע נתקל במוקשים, וחיילים יורדים מהחלימים לפרקם. מני ריט פוגעים בדחפור והוא בוער. הטור ממשיך בתנועה. דחפור שי עולה על מוקש ותקוע. טנק שמוסה לחלצו עולה גם כן על מוקש והציר נחסם ומתיר.

6. הכוח נתקל במחודות מוקשים. המייד קופץ לפנותה אך נהרג מאש מארב קורי המפתחת מ"3 כיונים. א"מ"ל"ים נפגעים מח' ומניעים רוצאים מכלל פעולה מחלקה סורית נולשת מהמודות אך נהרפת בקרב ניסם אל מיים בטוחים של מ"ד 4-3

7. כוח הסירות סופק את הכיס. נתקל בכוח סורי של כ-150 חיילים המתקדמים אותו הכוח מצליח להרוץ את הסורים באש נק"ל הימנים וחסוג לכסוף לעבר הכוח הקשה באזורי ה'הר'ים

8. הכוח מסוג תוך כדי חיפוי ארטילורי

9. 02.00 הסורים, המשתמשים באמצעים לראיה בלילה ובכוונות טלסקופיות, פותחים באש חזקה מ"2 הנבעות. קצין הקישוד הארטילרי נהרג וסיוע הסתערות ואינו נדפס תוך אכידות כבדות. הכוח ממשיך ללחוז את הסורים

10. הטור סופג אש חזקה. החיילים יורדים מהחלימים ומסתערים במעלה המתלול. כל מפקדי הטנקים, נבהם נפגעים ור"ן יוסף נהיים, נפגעים

11. המח"ט א"מ"ל אסיר דודו המביד סאיל יודקה נפגעים. המפקד עובר ליד יואב - קצין הא"מ"ל

12. מ"ד תגבורת מכוח החטיבה, חיילים סורים רבים נפגעים האחרים מתמריצים בשטח הפגועים הסורים בורחים לשבעא בלבטן

13. הכוחות סורים את השטח האחרים מתמריצים בשטח הפגועים הסורים בורחים לשבעא בלבטן

14. 04.00 הכוח מניע לפנותה של 10.30 המטענות מנייל קני התגבורת אחרת. המכלי הח"ט מניקים את המיטות "מתחום כל העולם הקשיבו, החימוש בדייר"

15. 04.00 הסירות נתקלת במוקש סורי. המפקד סוף שמותו ויניק מסתער על המוקש ונפגע ונרצח. גול לטנן מוסה לחלצו ונרצח. איתן תחובט מוסה לחלצו את השניים נהרג. המוקש משתוק באש רד"טים 6' הסורים שבו נהרגים

16. נבעה 17

17. נבעה 16

18. נבעה 16

19. נבעה 16

20. נבעה 16

21. נבעה 16

22. נבעה 16

23. נבעה 16

24. נבעה 16

25. נבעה 16

26. נבעה 16

27. נבעה 16

28. נבעה 16

29. נבעה 16

30. נבעה 16

31. נבעה 16

32. נבעה 16

33. נבעה 16

34. נבעה 16

35. נבעה 16

36. נבעה 16

37. נבעה 16

38. נבעה 16

39. נבעה 16

40. נבעה 16

41. נבעה 16

42. נבעה 16

43. נבעה 16

44. נבעה 16

45. נבעה 16

46. נבעה 16

47. נבעה 16

48. נבעה 16

49. נבעה 16

50. נבעה 16

51. נבעה 16

52. נבעה 16

53. נבעה 16

54. נבעה 16

55. נבעה 16

56. נבעה 16

57. נבעה 16

58. נבעה 16

59. נבעה 16

60. נבעה 16

61. נבעה 16

62. נבעה 16

63. נבעה 16

64. נבעה 16

65. נבעה 16

66. נבעה 16

67. נבעה 16

68. נבעה 16

69. נבעה 16

70. נבעה 16

71. נבעה 16

72. נבעה 16

73. נבעה 16

74. נבעה 16

75. נבעה 16

76. נבעה 16

77. נבעה 16

78. נבעה 16

79. נבעה 16

80. נבעה 16

81. נבעה 16

82. נבעה 16

83. נבעה 16

84. נבעה 16

85. נבעה 16

86. נבעה 16

87. נבעה 16

88. נבעה 16

89. נבעה 16

90. נבעה 16

91. נבעה 16

92. נבעה 16

93. נבעה 16

94. נבעה 16

95. נבעה 16

96. נבעה 16

97. נבעה 16

98. נבעה 16

99. נבעה 16

100. נבעה 16

מ"מ שלי, בחור שאהב המון, המון הרפתקאות. שונא לישון הרבה ואוהב לעבוד במשך שעות היום והלילה. בחור ללא פחד ומעצורים. כך חקרנו אותו במחלקה שהייתה שייכת למעשה לו. כי הוא יצר אותה ועיצב את דמותה, זוכר אני אותו בתרגילי אש מסוכנים. הוא ממש לא שם לב לסכנה. הוא סמך על החברא שלו. מצד שני אהבו אותו מאוד מאוד. בשהיה אחד החברא'ה זקוק לעזרה היה הולך איתו עד הסוף. תקופה ארוכה מאוד הייתי במחיצתו "אך הוא היה משהו מיוחד" באימון, "קרע לנו את התחת", אך הוא ידע איך לעשות זאת, והחברא'ה לא קיטרו, הוא ידע כיצד להחדיר לנו לראש את החשיבות של כל עניין ועניין.

זוכר אני אותו בקו עזה כאשר היינו יוצאים לסיורים. הוא עבר מסיור לסיור לשאול אם יש בעיות כל-שחן או סתם כך קמץ לבקר. מקובל היה שאנשים שיוצאים לסיור לוקחים מנות קרב איתם אולם יוסי לא נתן לעסק להמשך כך. בזמן ארוחת הצהריים היה בא בעצמו ומחלק לחברא'ה ובכלל הרגשנו שהוא דואג במלא מובן המילה. כשחזרנו מסיור היה מחכה לנו ואוכלים יחד איתו בשעה מאוחרת בלילה. לאחר מכן מארגן לנו ערב נפלא אם זה לשבת ולשוחח או לדבר או סתם היינו יושבים שרים משחקים צוחקים ונהנים. זו הייתה התקופה היפה ביותר שהיתה לי בצה"ל. כי לא הרגשתי כך כלפי שאר האנשים שהיו איתי בפלוגה. סיימנו את קו עזה והגענו לטירה שם היינו מתוכננים לצאת ביום הכיפורים הביתה. אישור לא הגיע ונשארנו. אז פרצה המלחמה. כל האנשים מרצינים פניהם והוא צוחק. הוא היה ער לסכנה שבדבר אבל לא הראה זאת כלפי חוץ, תמיד היית מוצא חיוך על פניו.

במלחמה. הזח"ל של יוסי היה הזח"ל השמה ביותר שהיה בגדוד. לא חדלנו מלשיר ולצחוק, גם במצבים הקשים שבהם מצב הרוח לא היה מרומם. הוא לא נתן לעצב ולדרכאון להשתלט עלינו. עד שהגיע הרגע הקריטי במלחמה כאשר עלינו לחרמון. הגענו למעלה והוא הוכיח את אשר חשבנו עליו במשך כל הזמן. היינו צריכים לעשות איגוף ימני. הוא רק קיבל את הפקודה וכבר רץ עד אשר נפגע ונפל. בקרב לא שמנו לב מה איבדנו, אך כאשר חס הקרב הרגשנו כי חסר משהו, חסר האדם שמעצב את דמותה של המחלקה. חסר האדם שדואג ועם זה מעלה את המוראל במחלקה. עד היום יושבים החברא'ה ומספרים עליו, ועל מעלליו ועל הדברים שעשה למעננו ועל תקופת הזוהר של המחלקה. עד היום בין החברא'ה הוותיקים כשיושבים ומדברים כאילו הוא נמצא אתנו.

אכן היה מ"מ לדוגמה ולמופת.

יאיר גיא

16.11.73

למחנה סטאנק היקום
למטה בצורה זו או נפילת זנפים
בהפנה או העם והמלחמה.

אני הייתי חלילה שלו אמרתי
בכוח ה' ומאז ואפילו אלמלא

כבר אלפי נעים ומחזורים
הגפן שלו אהרן אה. בלח

היה אהרן או אהרן יאז' הכתוב.

אני משהו בצדדים

או אלבזן מן היקר. יהיה
1975 27/11

בטל 2

קצוה - ק-3

25.1.24

לשפוח ספן

מין זאבים בפי. כמט קספי

אחלהין שפוח ילסס כמט יוס ספן

מין זאב

יבא ז' אפיו - מצניק והקד של יוס כמט

בזנים למכרם במכר.

לפון אטא מליד הייני א זלך השנה. אן הפחור

פירסס הצב נאל רעיונות ואיצוה

אטא זאב

לשפוח בזנים

למנוח מנה

שפוח - קוט - אקצו

יוסף פצ'ניק

יהי זכרו ברוך